

ความคาดหวังและคุณภาพชีวิตของนักกีฬาทีมชาติคนพิการ
ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี*

EXPECTATIONS AND QUALITY OF LIFE OF NATIONAL PARA-
ATHLETES AT SPORTS TRAINING CENTER FOR DISABLED PERSON IN
SUPHUN BURI PROVINCE

พชร จิระสินวนิช¹, สมเกียรติ เกียรติเจริญ² และ วชรินทร์ สุทธิชัย³

Pachara Jirasinwanich¹, Somkiet Kietjareon² and Watcharin Sutthisai³

¹⁻³มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

¹⁻³Maharakham Rajabhat University, Thailand

Corresponding Author's Email: somparp5@gmail.com

วันที่รับบทความ : 16 มีนาคม 2569; วันที่แก้ไขบทความ 28 มีนาคม 2569; วันที่ตอบรับบทความ : 30 มีนาคม 2569

Received 16 March 2026; Revised 28 March 2026; Accepted 30 March 2026

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัย เรื่อง คุณภาพชีวิตของนักกีฬาทีมชาติคนพิการ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี โดยวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคาดหวังของนักกีฬาทีมชาติคนพิการ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี และระดับคุณภาพชีวิตของนักกีฬาทีมชาติคนพิการ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี โดยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีเครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยใช้ประชากรทั้งหมดในการศึกษา ได้แก่ สมาชิกนักกีฬาทีมชาติ ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี และตัวแทนครอบครัวนักกีฬา จำนวน 60 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

Citation:

* พชร จิระสินวนิช, สมเกียรติ เกียรติเจริญ และ วชรินทร์ สุทธิชัย. (2569). ความคาดหวังและคุณภาพชีวิตของนักกีฬาทีมชาติคนพิการ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี. วารสารสหศาสตร์การพัฒนาลังคม, 4(2), 733-750.

Pachara Jirasinwanich, Somkiet Kietjareon and Watcharin Sutthisai. (2026). Expectations And Quality Of Life Of National Para-Athletes At Sports Training Center For Disabled Person In Suphun Buri Province.

Journal of Interdisciplinary Social Development, 4(2), 733-750.;

DOI: <https://doi.org/10.>

Website: <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JISDIADP/>

ผลการวิจัย พบว่า ระดับความคาดหวังของนักกีฬาคนพิการทีมชาติ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก และระดับคุณภาพชีวิตของนักกีฬาคนพิการทีมชาติ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: นักกีฬาคนพิการ, คุณภาพชีวิต, ความคาดหวัง

Abstract

This research it is part of the research on Quality of life of national para-athlete at Suphan Buri Provincial Sports Training Center. Study the level of expectation of national para-athletes at sports training center for disabled person in Suphan Buri province. And the level of quality of life of national para-athletes at sports training center for disabled person in Suphan Buri province. It was a mixed research method. The quantitative research used the questionnaire as the research instrument. Population used the entire populations in the research, consisted of national para athletes at sports training center for disabled person and representatives of athletes' families, totaling 60 people. The statistics for data analysis were means and standard deviation.

The results of the research were as follows; The level of expectation of national para-athletes at sports training center for disabled person in Suphan Buri province was overall at high level and The level of quality of life of national para-athletes at sports training center for disabled person in Suphan Buri province was overall at high level.

Keywords: Athletes with Disabilities, Disabilities, Expectations

บทนำ

ในปัจจุบันประเทศไทยมีคนพิการจำนวนทั้งสิ้น 2,232,140 คน คิดเป็นร้อยละ 3.38 ของประชากรทั้งหมด โดยเป็นเพศหญิง 1,085,781 คน คิดเป็นร้อยละ 48.64 และเพศชาย 1,146,359 คน คิดเป็นร้อยละ 51.36 ทั้งนี้ คนพิการส่วนใหญ่อยู่ในวัยสูงอายุร้อยละ 60.04 และวัยแรงงานร้อยละ 36.23 โดยประเภทความพิการที่พบมากที่สุดคือ ความพิการทางการ

เคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย จำนวน 1,158,092 คน คิดเป็นร้อยละ 51.88 รองลงมาคือความพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย และความพิการทางการเห็น (กระทรวงการพัฒนาศักยภาพและความมั่นคงของมนุษย์, 2568)

ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และกรอบแนวคิดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยตระหนักว่าการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเป็นวิธีการสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างสุขภาพกาย สุขภาพจิต และประสบการณ์ทางสังคมของคนพิการ อีกทั้งยังเป็นพื้นฐานของการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการสร้างเส้นทางอาชีพในอนาคต ทั้งนี้ ประเทศไทยได้มีการจัดการแข่งขันกีฬาคคนพิการอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518 รวมทั้งเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคคนพิการในระดับนานาชาติ เช่น การแข่งขันพาราโอลิมปิกเกมส์ เอเชียนพาราเกมส์ และอาเซียนพาราเกมส์ เพื่อพัฒนาศักยภาพนักกีฬาคคนพิการสู่ความเป็นเลิศทางการกีฬา โดยในปัจจุบันประเทศไทยได้มีการพัฒนาศูนย์ฝึกกีฬาคคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งเป็นสถานที่ฝึกซ้อมและเก็บตัวของนักกีฬาคคนพิการทีมชาติ โดยมีอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมสำหรับการฝึกซ้อมและพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา อันจะนำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันระดับนานาชาติ อย่างไรก็ตาม การพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาคคนพิการให้ประสบความสำเร็จนั้น นอกจากการสนับสนุนด้านการฝึกซ้อมและโครงสร้างพื้นฐานแล้ว ยังต้องให้ความสำคัญกับคุณภาพชีวิตของนักกีฬา ทั้งในด้านความเป็นอยู่ การศึกษารายได้ สวัสดิการ และบริการทางสังคม

จากความสำคัญของการพัฒนากีฬาคคนพิการทั้งในด้านการสร้างโอกาสทางสังคม การพัฒนาศักยภาพของบุคคล และการสร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศชาติ ประกอบกับการจัดตั้งศูนย์ฝึกกีฬาคคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งเป็นศูนย์กลางสำคัญในการฝึกซ้อมและพัฒนานักกีฬาคคนพิการทีมชาติของประเทศไทย ทำให้เกิดการรวมตัวของนักกีฬาคคนพิการจากหลากหลายประเภทกีฬาและภูมิภาค อย่างไรก็ตาม การพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศทางการกีฬาไม่ได้ขึ้นอยู่กับเพียงศักยภาพทางร่างกายหรือระบบการฝึกซ้อมเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องกับความคาดหวังของนักกีฬา และ คุณภาพชีวิตของนักกีฬา ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ ความมุ่งมั่น และความสามารถในการพัฒนาตนเองสู่ความสำเร็จทางการกีฬาดังนั้น การศึกษาความคาดหวังและคุณภาพชีวิตของนักกีฬาทีมชาติคนพิการ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากจะช่วยให้ทราบถึงระดับความ

คาดหวังของนักกีฬา รวมทั้งระดับคุณภาพชีวิตที่นักกีฬาได้รับในระหว่างการเป็นนักกีฬาทีมชาติ ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นสารสนเทศสำคัญสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำหนดแนวทางการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาสวัสดิการหรือระบบการดูแลนักกีฬาคณพิการให้มีคุณภาพชีวิตที่เหมาะสม อันจะนำไปสู่การเสริมสร้างแรงจูงใจในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาคณพิการไทยให้ก้าวไปสู่ความเป็นเลิศทางการกีฬาและสร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคาดหวังของนักกีฬาทีมชาติคณพิการ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคณพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี
2. เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตของนักกีฬาทีมชาติคณพิการ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคณพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยกำหนดวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้ประชากรทั้งหมดในการศึกษา ได้แก่ สมาชิกนักกีฬาทีมชาติ ศูนย์ฝึกกีฬาคณพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี ประเภทวีลแชร์ฟันดาบและแบดมินตัน จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นประชากรทั้งหมดในการวิจัยครั้งนี้ และตัวแทนครอบครัวนักกีฬา จำนวน 30 คน รวม 60 คน (ศูนย์ฝึกกีฬาคณพิการ, 2568)

2. เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิดและปลายเปิด แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับระดับความคาดหวังของนักกีฬาทีมชาติคณพิการ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคณพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับระดับคุณภาพชีวิตของนักกีฬาทีมชาติคนพิการ ตอนที่ 2-3 มีลักษณะเครื่องมือเป็น มาตราส่วนแบบประมาณค่า Rating มี 5 ระดับ และ

3. การหาประสิทธิภาพเครื่องมือการวิจัย

ผู้วิจัยมีดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักกีฬาทีมชาติคนพิการ ประเภทกีฬาวิลแชร์บาสเกตบอล ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยใช้วิธีวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของ Cronbach (1970) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์ Alpha ของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.980 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในรายข้อ > 0.20 ขึ้นไปทุกข้อคำถาม

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอหนังสือขอความอนุเคราะห์เข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยและแนะนำตัวผู้วิจัยจากคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ถึงนายกสมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย เพื่อเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากร ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

5. การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ระดับความคาดหวังของนักกีฬาของนักกีฬาทีมชาติคนพิการฯ และระดับคุณภาพชีวิตของนักกีฬาทีมชาติคนพิการ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความคาดหวังและคุณภาพชีวิตของนักกีฬาทีมชาติคนพิการ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 1 ระดับความคาดหวังของนักกีฬาทีมชาติคนพิการ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

ระดับความคาดหวังของนักกีฬาทีมชาติคนพิการ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี	μ	σ	การแปลผล
1. สวัสดิการ	3.64	0.93	มาก
2. เงินเดือน	3.44	0.90	มาก
3. รางวัล	3.40	0.93	ปานกลาง
4. การยอมรับและชื่อเสียง	3.93	0.88	มาก
5. เวลา	3.59	0.89	มาก
โดยรวม	3.60	0.85	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับความคาดหวังของนักกีฬาคนพิการทีมชาติ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 4 ด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการยอมรับและชื่อเสียง รองลงมาคือ ด้านสวัสดิการ ด้านเวลา ด้านเงินเดือน และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านรางวัล

ตารางที่ 2 ระดับความคาดหวังของนักกีฬาทีมชาติคนพิการ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านสวัสดิการ โดยรวมและจำแนกเป็นรายข้อ

ด้านสวัสดิการ	μ	σ	การแปลผล
1. การมีสวัสดิการที่ดีทางการศึกษาของนักกีฬาทีมชาติ	3.93	0.95	มาก
2. การมีสวัสดิการที่ดีทางการรักษาพยาบาลของนักกีฬาทีมชาติ	3.75	0.95	มาก
3. การมีสวัสดิการที่ดีทางการเงินช่วยเหลือครอบครัว	3.32	0.98	ปานกลาง
4. การมีสวัสดิการที่ดีทางการศึกษาของบุตร	3.32	0.94	ปานกลาง
5. การมีสวัสดิการที่ดีทางด้านนันทนาการ เช่น การทัศนอาจร เลี้ยงสังสรรค์ในโอกาสต่าง ๆ	3.43	0.99	มาก
6. สวัสดิการเป็นความคาดหวังของนักกีฬาที่ทำให้เกิดความทุ่มเทร่างกาย แรงใจในการฝึกซ้อมและการแข่งขันอย่างเต็มที่	4.10	0.98	มาก
โดยรวม	3.64	0.93	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับความคาดหวังของนักกีฬาทีมชาติคนพิการ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านสวัสดิการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 4 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ดังนี้ สวัสดิการเป็นความคาดหวังของนักกีฬาที่ทำให้เกิดความทุ่มเท แรงกาย แรงใจในการฝึกซ้อมและการแข่งขันอย่างเต็มที่ รองลงมาคือ การมีสวัสดิการที่ดีทางการศึกษาของนักกีฬาทีมชาติ และการมีสวัสดิการที่ดีทางการรักษาพยาบาลของนักกีฬาทีมชาติ

ตารางที่ 3 ระดับความคาดหวังของนักกีฬาทีมชาติคนพิการ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านเงินเดือน โดยรวมและจำแนกเป็นรายข้อ

ด้านเงินเดือน	μ	σ	การแปลผล
1. การมีรายได้ประจำในการเลี้ยงชีพและครอบครัว	3.72	0.95	มาก
2. การมีรายได้ประจำที่มั่นคง	3.57	0.96	มาก
3. รายได้ประจำเดือนหลังปลดเกษียณหรือไร้ไร	2.87	0.97	ปานกลาง
4. รายได้ประจำเดือนที่เพิ่มขึ้นตามประสบการณ์	3.13	0.99	ปานกลาง
5. รายได้ประจำเดือนเป็นความคาดหวังของนักกีฬาที่ทำให้เกิดความทุ่มเท แรงกาย แรงใจในการฝึกซ้อมและการแข่งขันอย่างเต็มที่	3.90	0.93	มาก
โดยรวม	3.44	0.90	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ระดับความคาดหวังของนักกีฬาทีมชาติคนพิการ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านเงินเดือน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ดังนี้ รายได้ประจำเดือนเป็นความคาดหวังของนักกีฬาที่ทำให้เกิดความทุ่มเท แรงกาย แรงใจในการฝึกซ้อมและการแข่งขันอย่างเต็มที่ รองลงมาคือ การมีรายได้ประจำในการเลี้ยงชีพและครอบครัว และการมีรายได้ประจำที่มั่นคง

ตารางที่ 4 ระดับความคาดหวังของนักกีฬาทีมชาติคนพิการ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านรางวัล โดยรวมและจำแนกเป็นรายข้อ

ด้านรางวัล	μ	σ	การแปลผล
1. รางวัลตอบแทนที่เป็นตัวเงิน เช่น เงินอัดฉีด	3.67	0.93	มาก
2. รางวัลตอบแทนที่เป็นตำแหน่งและอาชีพที่มั่นคง เช่น การรับราชการ	3.07	0.94	ปานกลาง
3. รางวัลตอบแทนที่เป็นสิ่งของ เช่น บ้าน รถ	2.90	0.95	ปานกลาง
4. รางวัล เป็นความคาดหวังของนักกีฬาที่ทำให้เกิดความทุ่มเท แรงกาย แรงใจในการฝึกซ้อมและการแข่งขันอย่างเต็มที่	3.97	0.97	มาก
โดยรวม	3.40	0.93	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 พบว่า ระดับความคาดหวังของนักกีฬาทีมชาติคนพิการ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านรางวัล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 2 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ดังนี้ รางวัลเป็นความคาดหวังของนักกีฬาที่ทำให้เกิดความทุ่มเท แรงกาย แรงใจในการฝึกซ้อมและการแข่งขันอย่างเต็มที่ รองลงมาคือ รางวัลตอบแทนที่เป็นตัวเงิน เช่น เงินอัดฉีด รางวัลตอบแทนที่เป็นตำแหน่งและอาชีพที่มั่นคง เช่น การรับราชการ

ตารางที่ 5 ระดับความคาดหวังของนักกีฬาทีมชาติคนพิการ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการยอมรับและชื่อเสียง โดยรวมและจำแนกเป็นรายข้อ

ด้านการยอมรับและชื่อเสียง	μ	σ	การแปลผล
1. การเป็นที่รู้จักของคนทั่วไปมากขึ้น	3.65	0.80	มาก
2. การได้รับการยกย่องจากคนในสังคม	3.80	0.88	มาก
3. การได้รับการยอมรับจากครอบครัวและเครือญาติ	4.20	0.83	มาก
4. การได้เป็นความภาคภูมิใจและได้รับการให้เกียรติจากสังคม	3.98	0.83	มาก

5. การได้รับการยอมรับและการมีชื่อเสียง เป็นความคาดหวังของนักกีฬาที่ทำให้เกิดความทุ่มเท แรงกาย แรงใจในการฝึกซ้อมและการแข่งขันอย่างเต็มที่	4.03	0.91	มาก
โดยรวม	3.93	0.88	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า ระดับความคาดหวังของนักกีฬาทิมาชาติคนพิการ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการยอมรับและชื่อเสียง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ดังนี้ การได้รับการยอมรับจากครอบครัวและเครือข่าย รองลงมาคือ การได้รับการยอมรับและการมีชื่อเสียง เป็นความคาดหวังของนักกีฬาที่ทำให้เกิดความทุ่มเท แรงกาย แรงใจในการฝึกซ้อมและการแข่งขันอย่างเต็มที่ และการได้เป็นความภาคภูมิใจและได้รับการให้เกียรติจากสังคม

ตารางที่ 6 ระดับความคาดหวังของนักกีฬาทิมาชาติคนพิการ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านเวลา โดยรวมและจำแนกเป็นรายข้อ

ด้านเวลา	μ	σ	การแปลผล
1. การมีความสมดุลระหว่างชีวิตส่วนตัวและอาชีพได้เป็นอย่างดี	3.65	0.92	มาก
2. การมีความอิสระในการใช้ชีวิตในช่วงเวลาที่ไม่มีการแข่งขัน	3.60	0.82	มาก
3. สามารถทำกิจกรรมอื่นๆ หรืออาชีพอื่นได้โดยไม่กังวลเรื่องเวลา	3.35	0.90	ปานกลาง
4. ความมีอิสระในเรื่องของเวลา เป็นความคาดหวังของนักกีฬาที่ทำให้เกิดความทุ่มเท แรงกาย แรงใจในการฝึกซ้อมและการแข่งขันอย่างเต็มที่	3.77	0.82	มาก
โดยรวม	3.59	0.89	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า ระดับความคาดหวังของนักกีฬาทิมาชาติคนพิการ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านเวลา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ดังนี้ ความมีอิสระในเรื่องของเวลา เป็นความคาดหวังของนักกีฬาที่ทำให้เกิดความทุ่มเท แรงกาย แรงใจในการฝึกซ้อมและการแข่งขันอย่างเต็มที่ รองลงมาคือ

การมีความสมดุลระหว่างชีวิตส่วนตัวและอาชีพได้เป็นอย่างดี และการมีความอิสระในการใช้ชีวิตในช่วงเวลาที่ไม่มีการแข่งขัน

ตารางที่ 7 ระดับคุณภาพชีวิตของนักกีฬาทีมชาติคนพิการ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

ระดับคุณภาพชีวิตของนักกีฬาทีมชาติคนพิการ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี	μ	σ	การแปลผล
1. ด้านร่างกาย	4.03	0.80	มาก
2. ด้านจิตใจ	4.08	0.67	มาก
3. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	4.03	0.66	มาก
4. ด้านสิ่งแวดล้อม	4.01	0.73	มาก
โดยรวม	4.04	0.65	มาก

จากตารางที่ 7 พบว่า ระดับคุณภาพชีวิตของนักกีฬาทีมชาติคนพิการ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านจิตใจ รองลงมาคือ ด้านร่างกาย ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 8 ระดับคุณภาพชีวิตของนักกีฬาทีมชาติคนพิการ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านร่างกาย โดยรวมและจำแนกเป็นรายข้อ

ด้านร่างกาย	μ	σ	การแปลผล
1. มีการพักผ่อนนอนหลับที่เพียงพอ	4.23	0.69	มากที่สุด
2. มีพลังกำลังในการดำเนินชีวิต	4.15	0.86	มาก
3. มีการตรวจสุขภาพประจำปี	3.55	0.89	มาก
4. มีร่างกายที่พร้อมสามารถดำรงชีวิตได้เต็มศักยภาพ	4.20	0.85	มาก
5. ไม่มีอุบัติเหตุทางร่างกายอันเกิดจากความไม่ปลอดภัยของที่อยู่อาศัย	4.02	0.92	มาก
โดยรวม	4.03	0.80	มาก

จากตารางที่ 8 พบว่า ระดับคุณภาพชีวิตของนักกีฬาทีมชาติคนพิการ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านร่างกาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 1 ข้อ และอยู่ในระดับมาก จำนวน 4 ข้อ ดังนี้ มีการพักผ่อนนอนหลับที่เพียงพอ มีร่างกายที่พร้อมสามารถดำรงชีวิตได้เต็มศักยภาพ รองลงมาคือ มีผลกำลังในการดำเนินชีวิต ไม่มีอุบัติเหตุทางร่างกายอันเกิดจากความไม่ปลอดภัยของที่อยู่อาศัย และมีการตรวจสุขภาพประจำปี

ตารางที่ 9 ระดับคุณภาพชีวิตของนักกีฬาทีมชาติคนพิการ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านจิตใจ โดยรวมและจำแนกเป็นรายข้อ

ด้านจิตใจ	μ	σ	การแปลผล
1. มีสภาพจิตใจที่เป็นสุข	4.05	0.89	มาก
2. มีการจัดการทางอารมณ์ได้เป็นอย่างดี	4.02	0.83	มาก
3. มีความผ่อนคลายในการดำเนินชีวิตและอาชีพ	3.98	0.79	มาก
4. มีสภาพจิตใจที่มีความพร้อม เข้มแข็ง	4.27	0.77	มากที่สุด
5. มีความมั่นใจในตนเอง	4.17	0.74	มาก
6. มีสมาธิในการทำกิจกรรมต่าง ๆ	4.18	0.72	มาก
7. มีความจำที่ดีและการตัดสินใจที่แม่นยำ	4.02	0.70	มาก
8. มีความสามารถในการเรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี	4.15	0.77	มาก
9. ได้รับคำแนะนำ การให้คำปรึกษาในการดำเนินชีวิตและทางอาชีพ	3.85	0.84	มาก
โดยรวม	4.08	0.67	มาก

จากตารางที่ 9 พบว่า ระดับคุณภาพชีวิตของนักกีฬาทีมชาติคนพิการ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านจิตใจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 1 ข้อ และอยู่ในระดับมาก จำนวน 8 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ย 3 อันดับแรก ดังนี้ มีสภาพจิตใจที่มีความพร้อม เข้มแข็ง มีสมาธิในการทำกิจกรรมต่าง ๆ รองลงมาคือ มีความมั่นใจในตนเอง และมีความสามารถในการเรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

ตารางที่ 10 ระดับคุณภาพชีวิตของนักกีฬาทีมชาติคนพิการ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม โดยรวมและจำแนกเป็นรายข้อ

ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	μ	σ	การแปลผล
1. มีเพื่อนร่วมงานที่ดี	4.03	0.84	มาก
2. มีผู้บังคับบัญชาที่ดี	3.80	0.98	มาก
3. มีความสัมพันธ์ที่ดีกับสมาชิกในครอบครัว	4.17	0.76	มาก
4. มีส่วนร่วมทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นอย่างปกติสุข	3.98	0.81	มาก
5. ยอมรับการทำกิจกรรมร่วมกับบุคคลที่หลากหลายได้	4.13	0.81	มาก
6. มีการสนับสนุน ส่งเสริมซึ่งกันและกันในสังคมอาชีพนักกีฬา	3.97	0.84	มาก
7. มีการสนับสนุน ส่งเสริมซึ่งกันและกันในครอบครัว	4.15	0.75	มาก
โดยรวม	4.03	0.66	มาก

จากตารางที่ 10 พบว่า ระดับคุณภาพชีวิตของนักกีฬาทีมชาติคนพิการ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ดังนี้ มีความสัมพันธ์ที่ดีกับสมาชิกในครอบครัว รองลงมาคือ มีการสนับสนุน ส่งเสริมซึ่งกันและกันในครอบครัว ยอมรับการทำกิจกรรมร่วมกับบุคคลที่หลากหลายได้ มีเพื่อนร่วมงานที่ดี มีส่วนร่วมทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นอย่างปกติสุข มีการสนับสนุน ส่งเสริมซึ่งกันและกันในสังคมอาชีพนักกีฬา และมีผู้บังคับบัญชาที่ดี

ตารางที่ 11 ระดับคุณภาพชีวิตของนักกีฬาทีมชาติคนพิการ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านสิ่งแวดล้อม โดยรวมและจำแนกเป็นรายข้อ

ด้านสิ่งแวดล้อม	μ	σ	การแปลผล
1. มีสภาพที่อยู่อาศัยที่ดี สะอาด เพียงพอ	4.05	0.81	มาก
2. ที่อยู่อาศัยมีระบบสาธารณูปโภคที่สะดวก	4.00	0.84	มาก

3. มีภาวะแวดล้อมที่บริสุทธิ์ ปราศจากมลภาวะในดิน น้ำ อากาศ	3.88	0.88	มาก
4. มีอาหารที่ถูกสุขอนามัยบริโภค	3.93	0.89	มาก
5. มีการคมนาคมได้อย่างสะดวก	3.88	0.84	มาก
6. มีเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม	4.12	0.71	มาก
7. มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น	4.18	0.72	มาก
โดยรวม	4.01	0.73	มาก

จากตารางที่ 11 พบว่า ระดับคุณภาพชีวิตของนักกีฬาทีมชาติคนพิการ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านสิ่งแวดล้อม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ดังนี้ มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น รองลงมาคือ มีเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม และมีสภาพที่อยู่อาศัยที่ดี สะอาด เพียงพอ

อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ระดับความคาดหวังของนักกีฬาทีมชาติคนพิการ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.60$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการยอมรับและชื่อเสียง ด้านสวัสดิการ ด้านเวลา และด้านเงินเดือน ส่วนด้านรางวัลอยู่ในระดับปานกลาง ผลการวิจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า นักกีฬาทีมชาติคนพิการมีความคาดหวังต่อบัณฑิตที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิต ความมั่นคง และการยอมรับทางสังคมในระดับสูง ซึ่งสามารถอธิบายได้ด้วยแนวคิดและทฤษฎีด้านแรงจูงใจ ได้แก่ ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ Maslow (Maslow, A.M., 1970) ทฤษฎีความคาดหวังของ Vroom (Vroom, 1964) และทฤษฎีสองปัจจัยของ Herzberg (Frederick Herzberg, 1959) รวมทั้งสอดคล้องกับผลการศึกษาของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการ กล่าวคือ ผลการวิจัยพบว่า ด้านการยอมรับและชื่อเสียงมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\mu = 3.93$) โดยเฉพาะการได้รับการยอมรับจากครอบครัวและเครือญาติ ($\mu = 4.20$) แสดงให้เห็นว่า นักกีฬาทีมชาติคนพิการให้ความสำคัญกับการได้รับการยอมรับจากบุคคลรอบข้างและสังคม ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับ ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ Maslow

ซึ่งอธิบายว่า มนุษย์มีความต้องการด้านการยอมรับนับถือ (Esteem Needs) และความภาคภูมิใจในตนเอง เมื่อบุคคลได้รับการยอมรับจากสังคมจะส่งผลให้เกิดแรงจูงใจในการพัฒนาตนเอง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Weinberg และ Gould (2019) ซึ่งพบว่าการได้รับการยอมรับจากสังคมและการมีชื่อเสียงเป็นแรงจูงใจสำคัญที่ทำให้นักกีฬาทุ่มเทในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Scanlan, Carpenter, Schmidt, Simons และ Keeler (1993) ที่ระบุว่า ปัจจัยด้านการยอมรับจากสังคมและความภาคภูมิใจในตนเองเป็นแรงจูงใจสำคัญในการมีส่วนร่วมและการคงอยู่ของนักกีฬาในระบบการแข่งขัน ทั้งนี้ผลการวิจัยพบว่า ด้านสวัสดิการอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.64$) โดยเฉพาะสวัสดิการที่ช่วยส่งเสริมให้นักกีฬาทุ่มเทร่างกายแรงใจในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ($\mu = 4.10$) ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับ ทฤษฎีสองปัจจัยของ Herzberg ซึ่งอธิบายว่า ปัจจัยด้านสวัสดิการ ความมั่นคงในชีวิต และสภาพแวดล้อมในการทำงานเป็นปัจจัยจำเป็น (Hygiene Factors) ที่ช่วยลดความไม่พึงพอใจและทำให้บุคคลสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Taylor และ Ogilvie (1994) ซึ่งศึกษาการพัฒนา นักกีฬาอาชีพและพบว่า การมีระบบสนับสนุนและสวัสดิการที่เหมาะสม เช่น การศึกษา การดูแลสุขภาพ และการสนับสนุนทางสังคม เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้นักกีฬาสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่ และผลการวิจัยในด้านเงินเดือน ผลการวิจัยพบว่า อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.44$) โดยนักกีฬามีความคาดหวังต่อรายได้ที่มั่นคงเพื่อใช้ในการดำรงชีวิตและดูแลครอบครัว ผลการวิจัยดังกล่าวสามารถอธิบายได้ด้วย ทฤษฎีความคาดหวังของ Vroom (Expectancy Theory) ซึ่งระบุว่า บุคคลจะเกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติงานเมื่อเชื่อว่าความพยายามของตนจะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่มีคุณค่า เช่น รายได้หรือผลตอบแทนที่เหมาะสม นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Fletcher และ Wagstaff (2012) ที่ศึกษาปัจจัยความสำเร็จของนักกีฬาระดับสูง และพบว่า การสนับสนุนทางด้านเศรษฐกิจและความมั่นคงทางการเงินเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้นักกีฬาสามารถมุ่งเน้นการฝึกซ้อมและการแข่งขันได้อย่างเต็มที่ ทั้งนี้ผลการวิจัยพบว่า ด้านเวลาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.59$) ซึ่งสะท้อนถึงความต้องการความสมดุลระหว่างชีวิตส่วนตัวกับการเป็นนักกีฬา ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิด คุณภาพชีวิตในการทำงาน (Quality of Work Life: QWL) ซึ่งระบุว่า การมีสมดุลระหว่างชีวิตการทำงานและชีวิตส่วนตัวเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความพึงพอใจและประสิทธิภาพในการทำงาน อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกอร ธรรมแสง (2562) ซึ่งพบว่า ความสมดุลใน

การทำงานของนักกีฬาอาชีพมีความสัมพันธ์กับความสุขในการทำงานของนักกีฬา ซึ่งจะเห็นว่า นักกีฬาอาชีพที่มีความสมดุลในชีวิตกับการทำงานสูงจะทำให้ระดับความสุขในการทำงานของ นักกีฬาดีขึ้นไปด้วย ซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินชีวิตและการทำงานสำเร็จตามเป้าหมาย ในขณะที่ ด้านรางวัลมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.40$) แม้ว่ารางวัลจะเป็นแรงจูงใจหนึ่งในการ ฝึกซ้อมและการแข่งขัน แต่ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่า นักกีฬาทีมชาติคนพิการอาจให้ ความสำคัญกับการยอมรับจากสังคม ความมั่นคงในชีวิต และสวัสดิการมากกว่ารางวัลที่เป็น วัตถุเพียงอย่างเดียว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเรื่อง แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) ในจิตวิทยาการศึกษา ที่ระบุว่า นักกีฬามักได้รับแรงผลักดันจากความภาคภูมิใจในความสำเร็จ และความรักในกีฬา มากกว่ารางวัลภายนอกเพียงอย่างเดียว

2. จากผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ระดับคุณภาพชีวิตของนักกีฬาทีมชาติคน พิการ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.04$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทับทิม ศรีวิไล, ภูมิร ชันชะหัด และ ธนิศร ยืนยง (2565) ที่ศึกษาเรื่อง การบริหารการพัฒนา ที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตคนพิการโดยกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ในเขตภาค กลาง ผลการศึกษาพบว่า คุณภาพชีวิตคนพิการ โดยกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคน พิการ ในเขตภาคกลาง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้าน ร่างกาย ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ด้านจิตใจ และด้านสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมเกียรติ คำโสม และรุ่งรติศ คงยั่งยืน (2566) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการของจังหวัดเพชรบูรณ์ ผลจากการวิจัย พบว่า ระดับคุณภาพชีวิตคนพิการของจังหวัดเพชรบูรณ์ ภาพรวมอยู่ในระดับที่มาก ทั้งนี้ ผลการวิจัย ระดับคุณภาพชีวิตของนักกีฬาทีมชาติคนพิการ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ด้านจิตใจมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ ด้านร่างกาย ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และ ด้านสิ่งแวดล้อม ผลการวิจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า นักกีฬาทีมชาติคนพิการที่เข้ารับการ ฝึกซ้อมและเก็บตัว ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี มีคุณภาพชีวิตที่ดีในหลายมิติ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และสภาพแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเรื่อง คุณภาพชีวิตของ องค์การอนามัยโลก (World Health Organization: WHOQOL, 1996) ที่ระบุว่า คุณภาพชีวิต เป็นการรับรู้ของบุคคลต่อสถานะชีวิตของตนเองภายใต้บริบทของวัฒนธรรม ระบบคุณค่า และ สภาพแวดล้อมที่ตนดำรงอยู่ โดยประกอบด้วยมิติสำคัญ ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ

ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งสามารถอธิบายได้ คือ ด้านจิตใจ ผลการวิจัยพบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\mu = 4.08$) โดยเฉพาะประเด็นเกี่ยวกับสภาพจิตใจที่มีความพร้อมและเข้มแข็ง รวมถึงการมีสมาธิและความมั่นใจในตนเอง ผลการวิจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า นักกีฬาทีมชาติคนพิการมีความเข้มแข็งทางจิตใจ ซึ่งเป็นคุณลักษณะสำคัญของนักกีฬาระดับสูง ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวคิดด้าน จิตวิทยาการกีฬา (Sport Psychology) ที่ระบุว่า ความเข้มแข็งทางจิตใจ (Mental Toughness) และความมั่นใจในตนเอง เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้นักกีฬาสามารถเผชิญกับความกดดันในการแข่งขันและพัฒนาศักยภาพของตนได้อย่างเต็มที่ (Weinberg & Gould, 2019) ทั้งนี้สรุปได้ว่าผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า นักกีฬาทีมชาติคนพิการ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมากในทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ ความสัมพันธ์ทางสังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลก รวมทั้งแนวคิดด้านสุขภาวะแบบองค์รวมและการสนับสนุนทางสังคม ปัจจัยเหล่านี้มีส่วนสำคัญในการส่งเสริมให้เกิดสุขภาวะที่ดีและช่วยให้นักกีฬาสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่ ทั้งในด้านการฝึกซ้อมและการแข่งขัน อันจะนำไปสู่ความสำเร็จในระดับชาติและนานาชาติ ตลอดจนสร้างชื่อเสียงและเกียรติภูมิให้แก่ประเทศชาติต่อไป

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความคาดหวังและคุณภาพชีวิตของนักกีฬาทีมชาติคนพิการ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ระดับความคาดหวังของนักกีฬาคนพิการทีมชาติ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก และระดับคุณภาพชีวิตของนักกีฬาคนพิการทีมชาติ ณ ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีข้อเสนอแนะในการวิจัย ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ประกอบด้วย
 - 1.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรพัฒนาระบบการดูแลสุขภาพแบบองค์รวมของนักกีฬาคนพิการ จากผลการวิจัยพบว่าคุณภาพชีวิตด้านร่างกายอยู่ในระดับมาก แต่มีบางประเด็น เช่น การตรวจสุขภาพประจำปีที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าข้ออื่น ดังนั้นศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการควรจัดให้มีการตรวจสุขภาพอย่างสม่ำเสมอ รวมถึงการดูแลด้านโภชนาการ การฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกาย และการป้องกันการบาดเจ็บ เพื่อส่งเสริมให้นักกีฬามีสมรรถภาพทางกายที่เหมาะสมต่อการฝึกซ้อมและการแข่งขัน
 - 1.2 ควรส่งเสริมการพัฒนาด้านจิตใจและแรงจูงใจของนักกีฬาอย่างต่อเนื่อง

เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าคุณภาพชีวิตด้านจิตใจมีค่าเฉลี่ยสูงสุด แสดงให้เห็นว่านักกีฬาที่มีความเข้มแข็งทางจิตใจและมีความมั่นใจในตนเอง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสนับสนุนกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างแรงจูงใจ เช่น การให้คำปรึกษาทางจิตวิทยาการกีฬา การพัฒนาทักษะการจัดการอารมณ์ และการเสริมสร้างกำลังใจจากโค้ชหรือผู้ฝึกสอน เพื่อรักษาระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจให้คงอยู่ในระดับที่ดี 1.3 ควรพัฒนาสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมสำหรับนักกีฬาคนพิการแม้ว่าคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมจะอยู่ในระดับมาก แต่ยังมีบางประเด็น เช่น การคมนาคมและสภาพแวดล้อมที่ปราศจากมลภาวะที่มีค่าเฉลี่ยค่อนข้างต่ำ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก และระบบการคมนาคมที่เอื้อต่อการใช้ชีวิตและการฝึกซ้อมของนักกีฬาคนพิการ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตโดยรวมให้ดียิ่งขึ้น 2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป 2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคาดหวังและคุณภาพชีวิตของนักกีฬาคนพิการ เช่น ปัจจัยด้านแรงจูงใจ การสนับสนุนทางสังคม การบริหารจัดการของศูนย์ฝึกกีฬา หรือสวัสดิการของนักกีฬา เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักกีฬา 2.2 ควรขยายกลุ่มตัวอย่างไปยังศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการหรือสถาบันกีฬาคนพิการในพื้นที่อื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบระดับความคาดหวังและคุณภาพชีวิตของนักกีฬาคนพิการในบริบทที่แตกต่างกัน ซึ่งจะช่วยให้ผลการวิจัยมีความครอบคลุมและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในระดับนโยบายได้มากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.(2566). รายงานสถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการของประเทศไทย ประจำปี 2566. กรุงเทพมหานคร: กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.
- กนกอร ธรรมแสง. (2562). ความสัมพันธ์ระหว่างสมดุลชีวิตในการทำงานและความสุขในการทำงานของนักกีฬาอาชีพ. ใน หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา. คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทับทิม ศรีวิไล, ภูมิ ชันระหัดต์, และ ธนิศร ยืนยง. (2565). การบริหารการพัฒนาที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตคนพิการโดยกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตภาคกลาง. วารสารรัชต์ภาคย์, 16 (49), 371-385.

ศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี. ข้อมูลศูนย์ฝึกกีฬาคนพิการ จังหวัดสุพรรณบุรี. เรียกใช้เมื่อ 20 มิถุนายน 2568. จาก https://www.facebook.com/Sportstrainingcenter.Suphanburi/?locale=th_TH

สมเกียรติ คำโสม และรุ่งรติศ คงยั่งยืน. (2566). การพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการของจังหวัดเพชรบูรณ์. วารสารธรรมเพื่อชีวิต. เรียกใช้เมื่อ 20 มิถุนายน 2568 จาก <https://so08.tci-thaijo.org/index.php/dhammalife/index>.

Cronbach, L. J. (1970). Essentials of psychological test. (5th ed.). New York : Harper Collins.

Fletcher, D., & Sarkar, M. (2012). A Grounded Theory of Psychological Resilience in Olympic Champions. Psychology of Sport and Exercise, 13, 669-678.

Fletcher, D.; Hanton, S.; Wagstaff, C.R.D. Performers' Responses to Stressors Encountered in Sport Organizations. J. Sports Sci. 2012, 30, 349-358.

Herzberg, F. (1959). The Motivation to Work. New York : John Wiley & Sons.

Maslow, A. H. (1970). Motivation in Personality (2nd ed.). New York: Harper & Row.

Scanlan, TK, Simons, JP, Carpenter, PJ, Schmidt, GW & Keeler, B. (1993). Dynamic Activity-Related Incentives for Physical Activity, 15, 16-38.

Ogilvie BC & Taylor J (1994). Career termination issues among elite athletes. Handbook of research on sport psychology. P. 761-775

Vroom, Victor H. (1964). Work and Motivation. New York: John Wiley. and Sons.

Weinberg, R. S., & Gould, D. (2019). Foundations of sport and exercise psychology (4thed.).Champaign, IL: Human Kinetics.

WHOQOL Group. (1996). WHO QOL – BREF Introduction, Administration, Scoring and Generic Version of the Assessment. Geneva: WHO.